

Zondag 5 april 2026
Eerste Paasdag

Lezing uit het Eerste Testament: Psalm 20

Lied: 'Naar psalm 20: Overwinnen zal uw Naam' (t. Margryt Poortstra, m. Bram Stellingwerf; Naar de Psalmen)

antifoon (tweemaal):

O - ver - win - nen zal uw Naam,
die ge - noemd wordt vre - de.

Altijd ergens dreunt geweld.
Bommen spijten de aarde
open tot op het bot. Niets
te maken heeft het met recht. Blind
wordt er gevochten.

antifoon (eenmaal)

Wierook stijgt op. Onschuldigen
leggen verbijsterd hun vragen aan U voor.
Ziet Gij niet, die zich keren
tegen het gekletter van wapens?

Richt ons op. Help ons geloven
in de macht van het goede. Geweld
zal ons niet bevrijden.

antifoon (eenmaal)

Evangelielezing: Johannes 20,1-2.11-18

Lied: 'O hart, spring op vol vreugde' – **lied 623, 1 + 2 + 6 + 7 – 1 en 7 allen, 2 vrouwen, 6 mannen**

Overweging

Kunnen we nog jubelend zingen met Pasen?
Simon vroeg het zich af, vorige week.
De vijftiende statie ziet er lichtend uit. Jezus straalt.
Drie vrouwen kijken naar hem op – één van hen zal
Maria uit Magdala zijn. Vandaag treffen we haar in de
tuin bij het open graf.
En we hebben hier een nieuwe Paaskaars. Ria Kooistra
maakte die. We zien vlinders: symbool van opstanding
en nieuw leven. En harten, symbool van liefde. Veel

kleuren. Veel tekenen van hoop.

Maar ons verstand vraagt: wat wil dit zeggen in de
wereld van vandaag? Wat voor reden hebben wij om in
opstanding te geloven? Zoals Job de Bruijn afgelopen
zondag zei in zijn overdenking: wanneer ik de televisie
aanzet wordt dat geloof binnen de kortste keren
onderuit gehaald. Wanneer ik mijn verstand alleen
gebruik, spreekt dat dit geloof aan alle kanten tegen.

We hoorden psalm 20:

“Nu weet ik zeker:

de HEER schenkt de overwinning aan zijn gezalfde,
Hij antwoordt hem uit zijn heilige hemel
met de overwinning door zijn machtige hand.”

Maar is dat wel zo? Zal eens het recht zegevieren? Zal
God alles ten goede keren?

Het gebed aan het einde van de psalm doet vermoeden
dat ook de dichter er niet zeker van is:

“HEER, schenk de koning de overwinning,
antwoord ons wanneer wij U aanroepen.”

De woorden die Margryt Poortstra koos bij deze psalm
passen beter bij onze werkelijkheid:

“Altijd ergens dreunt geweld.

Bommen spijten de aarde

open tot op het bot.

Niets te maken heeft het met recht.

Blind wordt er gevochten.”

Wat een ingewikkelde tijd is dit.

We kunnen het gevoel krijgen dat we ondankbaar zijn.

Het welvaartspeil in Nederland is nog nooit zo hoog
geweest als nu! We hebben het goed. We kunnen
iedere dag eten wat we maar willen. We hebben een
dak boven ons hoofd, een huis vol voorzieningen om
ons heen. We hebben zeeën van tijd, nog nooit hebben
machines en computers zoveel werk van mensen
overgenomen als nu.

En toch... Wat is er tegelijkertijd veel angst. En
ontevredenheid. Mensen stemmen op protestpartijen
als Forum voor Democratie. Zijn bang voor
immigratiestromen. We zijn bang voor wereldleiders
die lijken te kunnen doen wat ze maar willen en daarin
de rest van de wereld meeslepen. We zijn bezorgd over
de opwarming van de aarde, de verarming van de
natuur, de aantasting van het milieu.

We hebben het daarbij drukker dan ooit. We leven
gehaast. Hoe sneller onze machines kunnen
produceren, hoe harder wij rennen. Je ziet het
bijvoorbeeld terug in films. Bij een film van zo'n 30 jaar
geleden val je zo ongeveer in slaap. Films van nu zijn
een storm van beelden en flitsen, indrukken en prikkels.
We leggen de lat steeds hoger en als we dat zelf niet
doen, doet de maatschappij het voor ons. Veel mensen,
jong en ouder, raken overspannen.

En we wéten zoveel; we weten van oorlogen,
hongersnoden, onderdrukking, uitzichtloosheid,
mishandeling. Ze komen via kranten, social media en
televisie onze levens binnen.

Materieel hebben we alles, onze keuzes en kansen in het leven zijn enorm. Maar innerlijk voelt het voor velen schraal en onrustig.

Wat missen we? Zien we iets niet? Of is de opstanding slechts een verhaal uit het verleden, tenminste als we het grote geheel overzien en de werkelijkheid tot ons door laten dringen?

Hoe kunnen we Pasen beleven, hier en nu?

Misschien moeten we ons afvragen: hoe konden ze Pasen beleven, toen en daar?

We denken misschien: nú staat de wereld pas echt in brand. We denken dat de mensheid nog nooit zo dichtbij de afgrond heeft gestaan als nu.

Maar dictators zijn van alle tijden. De roep om 'sterke leiders' is ook van alle tijden. De verwoesting die zij aanrichten, eveneens.

Hoe kon Maria geloven in opstanding in die tijd van onderdrukking door Romeinse overheersers, een tijd van onvrijheid, onderdrukking en dreiging?

Ja, zeg je misschien, zij ontmoette Jezus, daar in die graftuin.

Maar stel je voor dat je Maria bent. En dat je daar een tuinman ontmoet in wie je Jezus herkent. Denk je dan dat het de werkelijkheid is – of denk je dat je droomt? En hoe mooi die ontmoeting ook mag zijn, gedroomd of in het echt – geloof je dan vervolgens in opstanding? Geloof je dat er uitzicht is, dat er licht is, dat psalm 20 waar is?

Of is voor Maria geloven in opstanding niet eenvoudiger dan het nu is voor ons?

Als die opstanding nou een groots en meeslepend gebeuren was, ja. Maar dat is die niet.

Opstanding begint niet in een paleis. Of op een groot podium. Niet voor veel publiek, niet op de sociale media en ook niet onder belangrijke mensen.

Opstanding gaat niet viraal.

Opstanding begint in de stilte van een graftuin. Met een leeg graf dat vooral veel vragen en verdriet oproept. Met als eerste getuige een vrouw zonder enige status of macht.

Waarmee we zien: vernieuwing van de wereld begint klein. Die vernieuwing begint in het verborgene. Niet met luid tromgeroffel. Die begint met iemand die zo dwaas is dat ze durft te zien – en durft te geloven. In weerwil van alle grote wereldproblemen en alle sombere krantenkoppen. Opstanding begint met iemand die weigert om de huidige situatie als het einde te accepteren.

Het heeft te maken met hoe je wilt kijken. En met durf. En geloof.

Opstanding is kansloos wanneer we de wereld alleen nog maar zien als een probleem dat opgelost moet worden. Wanneer we zó naar de wereld kijken, lopen we niet alleen elke vorm van opstanding mis – we raken

ook nog opgebrand.

Opstanding is kansloos wanneer we enkel meehuilen met de wolven in het bos. Wanneer we enkel zien wat de massa wil zien en wantrouwen wat de massa wantrouwt.

Durf je te zien dat het geschreeuw in de media niet de echte wereld is? Geloof je dat de echte werkelijkheid een andere is?

In de media wordt het extreme en uitzonderlijke gepresenteerd als 'de werkelijkheid'. We horen en lezen over een man die zijn gezin ombrengt. Maar hoeveel miljoenen ouders zijn er niet die iedere avond hun kind een verhaaltje voorlezen en hun kinderen alle liefde geven die ze in zich hebben?

We lezen over een vrouw die wekenlang dood in haar appartement heeft gelegen zonder dat iemand haar miste. Maar hoeveel mensen zijn er niet die hun burens in het oog houden, een pannetje soep brengen, naar de dokter en naar het ziekenhuis rijden?

De media bepalen onze focus. Maar Maria in de tuin moest haar focus verleggen. Ze zag eerst alleen het lege graf en het gemis. Pas toen ze anders ging kijken, zag ze in de tuinman Jezus.

Opstanding, dat is: je niet laten verlammen door de ernst van de wereld. Kijken naar de lichtheid van de vlinder en weten: zo werkt de opstanding. Niet als een stormram, maar als een kleurrijke, lichte aanwezigheid die de hoop levend houdt.

Opstanding is: het licht brandend houden, zoals die ene vrouw doet in de statie van de opstanding.

Opstanding is: weten dat je niet samenvalt met de sombere krantenkoppen.

Opstanding is: zien dat God een werkelijkheid opent die werkelijker is dan dat wat de media haalt. De media dwingen ons om te kijken naar de dood. Pasen laat ons kijken naar het leven.

Geloven in opstanding is niet *vluchten* uit de realiteit; het is de weg om het uit te houden met de realiteit.

Geloven in opstanding is weigeren je blind te staren op het lege graf – en de moed opvatten om de tuinman aan te spreken.

Opstanding is: de werkelijkheid zien van God.

Muziek

Lied: 'Veertig dagen' (t. Marijke de Bruijne, m. Peter Rippen; Zangen van Zoeken en Zien 704)